

Zaak 2019-198

Datum uitspraak: 11 december 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Inleiding recht (RB0004) gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 26 juli 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (5) op 25 juli 2019 niet heeft voldaan aan de eisen die gesteld worden aan het tentamen van de cursus Inleiding recht (RB0004).
2. Bij brief van 3 september 2019 heeft appellante hiertegen beroep ingesteld. Het beroep is aangevuld op 18 september 2019 en 30 september 2019.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking, naar aanleiding waarvan appellante heeft aangegeven dat zij haar beroep wenst door te zetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij horende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 11 december 2019, alwaar het niet is gelukt appellante telefonisch te horen. Namens verweerders is verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens. De heer mr. M. van Oosterzee, examiner van de cursus Inleiding recht (RB004) is telefonisch gehoord.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Inleiding Recht. Appellante heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van haar antwoord op de gesloten vragen 10 en 23 van het tentamen.
3. Appellante is van mening dat met betrekking tot vraag 10 het door haar gegeven antwoord 'Aan de rechtspraak nemen bij bepaalde gerechten ook niet-juristen deel' het enige antwoord betreft dat betrekking heeft op juristenrechtspraak. Appellante verwijst in haar motivering naar artikel 116, lid 3 Grondwet (Gw) en de artikelen 66 en 69 Wet op de rechterlijke organisatie (Wet RO).
4. Appellante is met betrekking tot vraag 23 van mening dat de vraagstelling niet juist is, waardoor niet gekomen kan worden tot een van de antwoordmogelijkheden. Na een beschrijving van een casus is de

- vraag of Joep en/of zijn moeder aansprakelijk zijn te stellen voor de schade. Volgens appellante kan iedereen aansprakelijk gesteld worden.
5. Voorts is appellante van mening dat zij meer dan 65% van het tentamen heeft behaald, waardoor zij geslaagd is. Appellante beschikt niet over de toetsnormering.
 6. Met betrekking tot vraag 10 geeft de examiner, onder verwijzing naar het verweerschrift, aan dat verweerders niet terugkomen op het standpunt dat het gegeven antwoord onjuist is. Onder verwijzing naar het studiemateriaal leereenheid 4, Grondslagen van het recht deel 1, hoofdstuk 5, paragraaf 8 onder juryrechtspraak, stelt de examiner dat duidelijk beschreven wordt dat we gerechten kennen waarin deskundigen-niet-juristen plaatsnemen. Het antwoordmodel verwijst tevens naar artikel 116 lid 3 GW, artikel 48, 66 en 69 Wet RO. Gevraagd wordt bovendien naar een stelling die *onjuist* is.
 7. Met betrekking tot vraag 23 geeft de examiner in zijn verweerschrift aan dat de vraag zo is geformuleerd dat deze anders geïnterpreteerd kan worden. De vraagstelling zou tevens tot een ander antwoord kunnen leiden. Uit de aanvulling van de examiner blijkt dat indien de vraag geïnterpreteerd wordt op de wijze waarop appellante dit heeft gedaan, gekomen kan worden tot antwoord c (Zowel Joep als zijn moeder kunnen aansprakelijk gesteld worden). Nu appellante ook niet tot dit antwoord is gekomen (zij heeft antwoord b ingevuld, Alleen de moeder kan aansprakelijk gesteld worden) kan niet worden gekomen tot het toekennen van een extra punt bij deze vraag.
 8. Examiner heeft tevens inzicht geboden in de wijze waarop beide vragen werden gescoord door de studenten.
Vraag 10 (itemnummer: 10.00502) betreft een betrekkelijk nieuwe tentamenvraag en werd pas 20 keer afgenomen. Van deze 20 afnames, heeft 45% van de goed presterende studenten deze vraag goed beantwoord en 40% van de minder presterende studenten hetzelfde antwoord gekozen als appellante. Vraag 23 (itemnummer: 10.00501) werd 160 keer afgenomen. Van deze 160 afnames, heeft 59% van de goed scorende studenten deze vraag goed beantwoord en 41% van de minder presterende studenten hetzelfde antwoord gekozen als appellante. Deze percentages vallen binnen de bandbreedte waardoor niet geoordeeld kan worden dat het slechte vragen betreffen, aldus de examiner.
 9. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
 10. Het College dient daarvoor de vraag te beantwoorden of verweerders de meerkeuzevragen 10 en 23 in redelijkheid hebben kunnen stellen en in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van de door appellante gegeven antwoorden op die vragen, en ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met een regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College beantwoordt die vraag, met inachtneming van het cursusmateriaal aangelegd tegen de bestreden tentamenvragen en na kennisneming van de standpunten van partijen, bevestigend.
 11. Het College heeft uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting geen aanwijzingen gevonden die tot het oordeel zouden kunnen leiden dat sprake is van een (kennelijk) onredelijk en/of onzorgvuldig besluit. Het College is daarbij van oordeel dat verweerders zich op het standpunt hebben kunnen stellen dat appellante, door bij de vragen 10 en 23 van het tentamen uit te gaan van een onjuiste, althans niet voor de hand liggende veronderstelling, geen juist antwoord heeft gegeven op de gestelde vragen.
 12. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, B.J.W.L. Geurts, dr. E.E. den Hartog-de Haas, mr. H.J.M. van Lierop en prof. dr. F. Pérez Salgado, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 11 december 2019.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

